

Pokretanje programa u OS-u

Ljuska, varijable okoline, pokretanje programa s fork+exec

Informativno! Ne pita se!
(osim na FER-u gdje je to dio lab2)

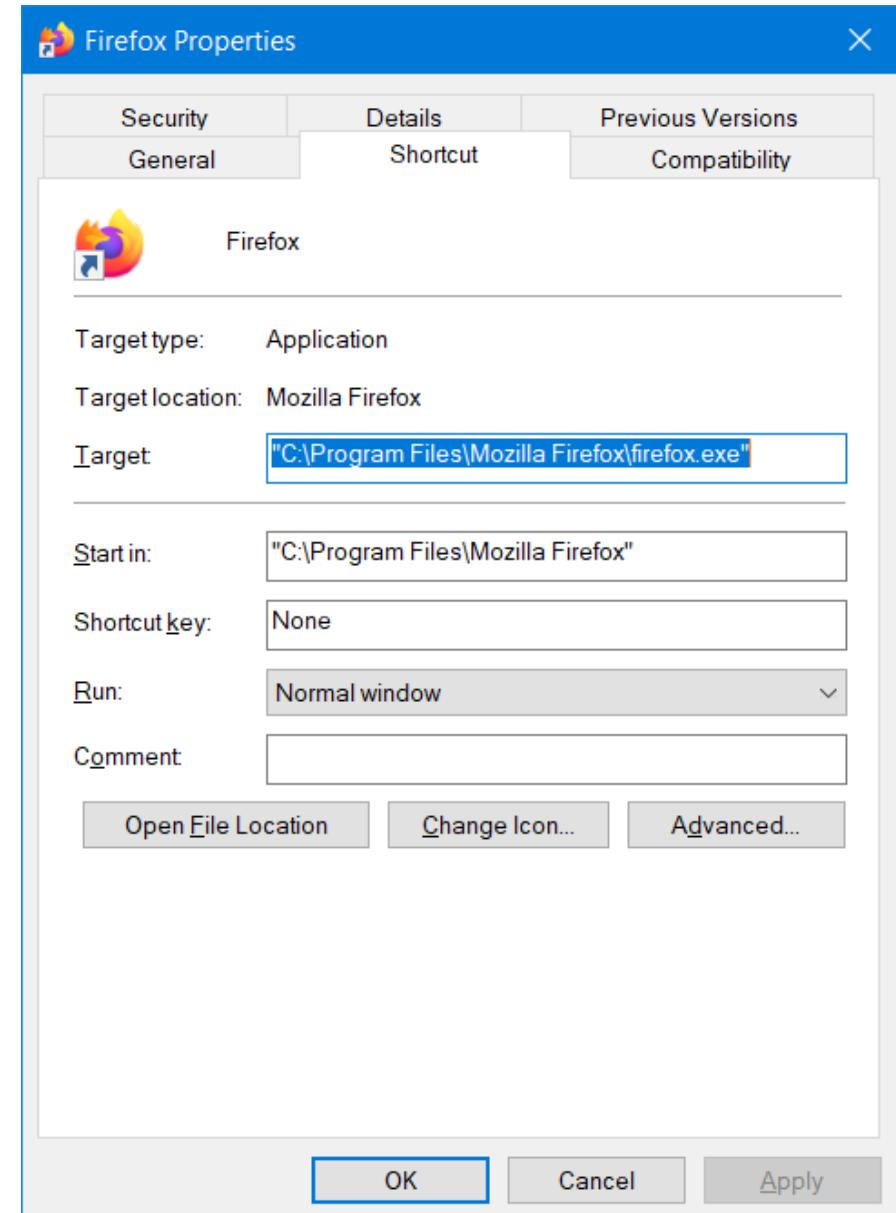
Kako korisnik pokreće programe?

- Koriste se dodatni pomoćni programi
 - programi koju upravljaju grafičkim sučeljem
 - preko naredbene ljeske (Command Prompt, shell)

- Kako ti dodatni programi pokreću tražene programe?
 - koriste sučelje OS-a
 - npr. CreateProcess() na Windows operacijskim sustavima
 - npr. **fork()** + **execvpe()** na Linuxu

Pokretanje kroz grafičko sučelje

- „Klik“ na poveznicu (*shortcut*)
- Što sve piše u poveznici?
 - putanja do programa
 - početni direktorij
- Je li to dovoljno da program radi?
 - može biti, ovisno o programu
 - mogu se dodati argumenti nakon imena programa („Target“)
 - program može pristupiti **varijablama okoline** koje sadrže dodatne informacije o okolini u kojoj se program pokreće

Pokretanje kroz naredbenu ljudsku

- Ime programa se ručno upisuje
- Ako nije u trenutnom direktoriju ili „u putanji“ onda treba i cijeli put do programa
- Mogu se zadati argumenti nakon imena programa
- Program može pristupiti **varijablama okoline**
- Program može biti s grafičkim sučeljem ili tekstualnim, kada čita i piše u isti terminal ljudske
- Može se pokretati u prvom planu (*foreground*) ili u pozadini (*background*)
- Program se traži u direktorijima koji su navedeni u varijabli okoline *PATH* (ako nije zadana absolutna/relativna putanja s / ili ./)

```
leonardo@Wrackspurt: ~/nast + x
$ gcc dretve.c -pthread -o dretve
$ ./dretve 10 10000000
Dretva 0; iteracija=1
Dretva 1; iteracija=1
Dretva 2; iteracija=1
Dretva 1; iteracija=2
Dretva 0; iteracija=2
Dretva 2; iteracija=2
Dretva 1; iteracija=3
Dretva 0; iteracija=3
Dretva 2; iteracija=3
^C
$
```

Foreground vs Background (UNIX Ijuska)

- Program u prvom planu ima „kontrolu” nad ulazom terminala
 - može čitati znakove koje korisnik upisuje (stdin, npr. scanf)
 - može slati signale „izravno” pokrenutom procesu
- Program iz prvog plana se može postaviti u pozadinu (npr. sa *Ctrl+Z* pauzirati te naredom Ijuske *bg*)
- Pri pokretanju programa u pozadini dodaje se & na kraju
- Program u pozadini može ispisivati u terminal, ali ne i čitati
- Obično su to programi koji ne traže interakciju s korisnikom
- Standardni ulaz, izlaz i izlaz za greške se mogu preusmjeriti iz, tj. u datoteku (*<>*) ili u drugi program (|)
 - *prog < ulaz.txt – stdin=ulaz.txt*
 - *prog > izlaz.txt – stdout=izlaz.txt*
 - *prog1 | prog2 – stdout1=stdin2*
 - +puno drugih mogućnosti

Varijable okoline

- oblik: **ime=vrijednost**
- Varijable okoline su varijable koje sadrže dodatne informacije kojima mogu pristupiti programi
- Npr. ime korisnika, gdje se nalaze neki direktoriji, programi, tip OS-a i slično
- Na Windowsima se mogu vidjeti kroz grafičko sučelje ili naredbom *set* u *Command Prompt-u*
- Na Linuxu s više naredbi, npr. *printenv*

```
C:\Users\Student>set
(samo neke od varijabli)
COMPUTERNAME=RACUNALCE
OS=Windows_NT
Path=C:\Program Files\[+puno toga]
PROCESSOR_ARCHITECTURE=AMD64
SystemDrive=C:
USERNAME=Student
windir=C:\WINDOWS
```

```
$ printenv
(samo neke od varijabli)
NAME=Racunalce
PWD=/home/student
LOGNAME=student
HOME=/home/student
USER=student
PATH=/usr/local/sbin: [+puno toga]
_= /usr/bin/printenv
```

Dohvat/postavljanje varijable okoline u C-u

- U ljesci (*bash*) varijabla se postavlja sa: `export ime-varijable=vrijednost`
- Više načina dohvata, najjednostavniji preko funkcije `getenv()`
- Primjer dohvata:
 - neka postoji varijabla okoline: `USER=student`
`char *ime = getenv("USER");`
 - ime pokazuje na "student", vrijednost varijable `USER`
 - ako varijable nema povratna vrijednost je `NULL`
- Postavljanje varijable okoline sa `putenv()`
 - primjer: `putenv ("ULAZ=ulazna-datoteka.txt");`
 - postavlja se samo za trenutni proces, ne za druge postojeće procese!
 - nakon postavljanja, novi procesi stvorenici ovog nasljeđuju te varijable

Pokretanje programa s fork+exec

- Uobičajeno pokretanje program iz C-a
 1. fork() – stvori novi proces iz postojećeg (dupliciraj)
 2. u novom procesu:
 - a) prilagodi sve potrebno (ulaz, izlaz, variable okoline, ...)
 - b) exec* – unutar ovog procesa pokreni program
- Nekoliko inačica exec* funkcija:
 - execl, execlp, execle, execv, execvp, execvpe
 - npr. `int execvpe(char *file, char *argv[], char *envp[]);`
 - file – ime programa (npr. "./dretve")
 - argv – argumenti (npr. "./dretve", "10", "1000000", NULL)
 - envp – variable okoline (npr. "var1=a", "var2=b" itd)

Primjer pokretanja programa

```
switch(fork()) {  
    case -1: fprintf(stderr, "fork - greska\n");  
               exit(-1);  
    case 0:   char *args[] = {"./dretve", "10", "1000000", NULL};  
               execvp("./dretve", args);  
               fprintf(stderr, "execvp - greska!\n");  
               exit(-1);  
}
```

- Postojeći proces (stvoren sa fork) se „prepiše” novim pokrenutim s exec*
- Nema povratka iz exec* funkcije, osim u slučaju da nije uspješno obavljena